

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



Malum Olan Meçhul: Tevhid ve Cihad Ehli Selefilere

Selefilik her dönemde; itikadî ve amelî sapmalara karşı asla dönüş ve öze yapışmanın adıdır. İstedikleri bundan başka bir şey değildir. Allah'ın razı olduğu anlayış ve amel üzere dini yaşamak. Bu anlamda birçok sapkın akımın karşısında durmuşlardır.

Modern haçlı saldırıları başladığından bu yana '*selefilik*' insanların gündeminde. Bunun nedeni; dünyanın dört bir yanında cihad bayrağını selefi grupların dalgalandırıyor olmasıdır. Dünyada devam eden fiilî cihad cephelelerine bakıldığında;

Çeçen cihadı: Dokko Ömerov önderliğinde selefilere sancaktarlığındadır.

Afganistan-Pakistan: Muhacir grupların karı ekseriyeti selefilere.

Afrika, Somali, Mali ve bu iki ülke dışında küçük çaptaki kıyam hareketleri selefi gruplarca icra ediliyor.

Irak: İşgalin ilk gününden itibaren en belirgin sancak selefilere aittir.

Suriye: Muhacir grupların ve Suriyeli tevhidî muhalefetin sancaktarları selefilere.

Fiilî cihadı icra ettikleri gibi, işgale karşı dünyanın dört bir yanında yaptıkları askeri eylemler son on yıldır selefilere bir şekilde gündemde olmasını sağlamıştır.

Bu kadar çok gündemde olup da, hiç tanınmayan veya yanlış tanınan başka bir hareket olmasa gerektir. Bu yanlış tanınma selefilere kaynaklı değildir. Yazılı ve görsel olarak selefileri, kendi dilinden tanıma imkanı oldukça geniştir. Ancak insanların tanımak istedikleri grubu, muhaliflerin dilinden tanıma eğilimi bu problemin nedenidir.

Selefilik kendini nispet ettiği selef de aynı zulme maruz kalmıştır. İlk üç asır denilen dönemde selef imamları, itikadlarını net cümlelerle ifade etmişlerdir. Öyle ki bu ifadeler, ilköğretim seviyesinde bir öğrencinin anlayabileceği kolaylıkta ifadelerdir. Buna rağmen bizler selef itikadının ne olduğunu 5, 6 ve 7. yüzyıllarda kaleme alınmış kelimeler/felsefe ehlinin kitaplarından öğreniyoruz. Akaid kitaplarına aşina olanlar: **'Tafvid selef, tevil halef mezhebidir. Selef yolu en selametli olmakla beraber, halef (ilk üç asırdan sonra gelenler) yolu ilme ve hikmete daha uygundur'** bu ve benzeri ifadelerle çokça karşılaşılır. Ve isim-sıfat konusunu izah eden bu cümle, genel itikadî konulara selef ve sonradan gelenlerin yaklaşımlarını ifade eder. Sorun; altı çizili cümlelerin yanlış önermeler sil-

silesi olmasıdır. Selefin yolu diye tabir edilen dönem kitaplarında, ne tafvid selefin mezhebidir, ne de tevil selefin ikinci bir tercih olarak olur verdiği bir yoldur. Hatta ilim ve hikmet olması bir yana, delalet ve bidat olarak kabul edilmiştir.

Selef bu zulme maruz kaldığı gibi, onlara müntesip selefiler de bu zulümden paylarına düşeni almışlardır... Binlerce matbuat ve görsel yayınlara kendilerini ifade etmelerine rağmen Amerikan düşünce kuruluşlarının(!) raporları, laik ve liberal gazetecilerin sözde araştırmaları onlar hakkında esas kabul edilmiştir. Bu konuda sadece Türkiye'ye bakmak yeterli olacaktır. Selefî âlimlere ait itikadî, fıkhi, ahlakî ve davet menheci konularında yüzlerce telif ve terceme eser vardır. Buna rağmen selefilik tanıma kaynakları 11 Eylül ve 2003 olaylarından sonra din düşmanları tarafından kaleme alınan kitap, selefi düşmanlığıyla ma'ruf bazı hocaların(!) yazıdır.

Yakın zamanda Mısır'da yaşadığı anlaşılan bir yazarın makalesi yayınlandı bir gazetede. Kısa bir yazıda büyük bir meselenin tahlili yapıyordu. İddia: Mısır'ın İhvan-ı Müslimin vb. vasat cemaatleri, zindan yoluyla çalışmalardan engellediği, sistemi ve halkı tekfir edenleri ise serbest bırakıp önlerini açtığıydı.

Yazarın kaynağı sorulacak olsa; bunların zikrettiği zümreye düşmanlığıyla ma'ruf camia mensupları olduğundan hiç şüphemiz yoktur. Mesela aynı iddianın yazar ve camiasına yönelik yapıldığını düşünecek olursak; nasıl bir tablo çıkar karşımıza? Yani yabancı ülkelerden bir Müslüman, Türkiye'de İslamî camiaya, bu iddia sahibini ve mensubu olduğu camiayı soracak olsa nasıl bir cevap alırdı? Devletin kurup yönettiği, liderlerinin askeriye çalışan bir ajan olduğu(ki İslam davası uğruna can vermiştir) kanlı bir cinayet şebekesi olduğu, Müslümanları hunharca katlettiği vb. asılsız iddialar... Kendi camiası için asla razı olmayacağı bu meş'um yöntemi neden başka Müslümanlar için pervasızca ve kendinden emin bir üslupla kullanıyor? Kimsenin doğruya ulaşma ve bu anlamda beyin konforunu bozma gibi bir derdi yok maalesef.

Selefileri, metotlarını zındıklıkla itham ettikleri felsefe/kelam ehlinin kitaplarından, ken-



disine cihad ilan ettikleri haçlı devletlerinin raporlarından veya selefi düşmanlığıyla ma'lum camialardan öğreniyoruz. Böyle bir vakıada doğru sonuca ulaşmayı beklemek lüks olsa gerek.

Selefilik Nedir?

'Kitabı ve Sünneti Selef-i Salihin'in anlayışı/ fehmi üzere anlamaktır.'

Neden Selefilik?

Selefi ve selefileri ayırt edici alamet, kaynakları anlama metotlarıdır. Kendini İslam'a nispet eden tüm taifeler **genel olarak** kitap ve sünnetin kaynak olduğunu kabul etmişlerdir. Ancak asıl mesele; bu kaynakların nasıl ve neye göre anlaşılacağıdır. Hepimiz biliriz ki; insanların eğitimi, yetiştikleri kültür, genel karakter ve mizaçları anlayışlarına etki etmektedir. Tek bir metin, farklı anlayış sahiplerinin bakışıyla ayrı neticeler verebilir. Bundan dolayı metin ve kaynakta birlik olduğu gibi, anlama metodunda da birlik olmalıdır. Aksi halde farklı anlayışlar zamanla din haline gelebiliyor. Yahudi ve Hristiyanların içine düştüğü durum da bundan başka bir şey değildir. Önce farklı anlayış ve yorumlar kaynakla beraber var oldu. Sonra farklı anlayışlar kaynaktan sayıldı. Yorum olarak başlayan farklılık, kaynağın kendisi olarak sonradan gelenlere 'din' diye aktarıldı. Bunun yanında öze eklemeler yapıp, fırkalaşmaların olacağı, Allah ve Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından bildirilmiştir.

Kur'an; Sünnetullah'ın bir parçası olarak Peygamber ve onun yardımcılarının ardından gelen nesillerin hevaya tabi olup, dini bozduğu, Allah'ın ayetlerini tahrif ederek çıkar sağladıklarını haber vermiştir.

"Elleriyle (bir) kitap yazıp sonra onu az bir bedel karşılığında satmak için: 'Bu Allah katındandır' diyenlere yazıklar olsun! Elleriyle yazdıklarından ötürü vay haline onların! Ve kazandıklarından ötürü vay haline onların! İsrailoğulları: 'Sayılı birkaç gün müstesna, bize ateş dokunmayacaktır', dediler. De ki (onlara): 'Siz Allah katından bir söz mü aldınız -ki Allah sözünden caymaz-, yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?' " ¹

"Ehli kitaptan bir grup, okuduklarını kitaptan sanasınız diye kitabı okurken dillerini eğip бүkerler. Halbuki okudukları kitaptan değildir. Söyledikleri Allah katından olmadığı halde: 'Bu Allah katındandır', derler. Onlar bile bile Allah'a iftira ediyorlar." ²

"İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimetler verdiği Peygamberlerden, Âdem'in soyundan, Nuh ile birlikte (gemide) taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsrail (Ya'kub)'in soyundan, doğruya ulaştırdığımız ve seçkin kıldığımız kimselerdendir. Onlara, çok merhametli olan Allah'ın âyetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı. Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler." ³

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem ümmetinin içinde de benzer durumların yaşanacağını icmalî ve tafsili olarak haber vermiştir.

"Sizden önce ki milletlerin yoluna misli misline tabi olacaksınız. Onlardan bir grup kelerin deliğine girse sizler de gireceksiniz. 'Onlar kimdir ey Allah'ın Rasûlü? Yahudiler ve Hristiyanlar mı?' diye sordular, 'Başka kim olacak' diye cevap verdi." ⁴

Buhari'nin rivayetinde: " 'Farisi ve Rumlar mı?' dediler, 'Başka kim olacak dedi.' "

Tirmizi rivayetinde: "Beni İsrail'in başına gelenler benim ümmetimin de başına gelecektir. Onlardan biri açıktan annesiyle zina edecek olsa, benim ümmetimden yapanlar olacaktır."

Bu rivayetler icmalî olarak bu ümmetin her konuda önceki milletlere benzeyeceğinin delilidir. Ümmetin inanç konusunda önceki milletleri araştırıp, onların saptıkları noktaları tespit etmeleri gerekir. Aksi halde sözünde sadık ve mesduk Nebi'nin haber verdiği kaçınılmaz olarak başa gelir.

Yukarıda işaret ettiğimiz gibi Yahudi ve Hristiyanlar kitap olmamasından değil, yanlış anlayışlarından dolayı sapmışlardır. Onlar önce din adamlarını kutsadılar. Onların yanlış yapmayacağına inandılar. Günümüzde olduğu gibi Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* âyetlerinin ne dediğine değil, tefsirin ne dediğine bakmaya başladılar. Tefsir denilen yorumla âyetin kendisi taban tabana zıt olsa da, yorum kısmında yazılanı aldılar. Zamanla yorumlar Allah'ın kelamının yerini tutar oldu. Tahriften kastedilen budur.

"Allah ilmi insanların arasından çekip almaz. Âlimleri kâbd etmek suretiyle ilmi onlardan çekip alır. Âlim kalmayınca insanlar cahil yöneticiler edinir. Onlara soru sorarlar. Onlar ilimsizce cevap verir. Hem sapar hem de saptırırlar." ⁵

Tirmizi ve Daremi rivayetinde: "Allah Rasûlü bu durumu haber verince sahabeden Ziyad bin Lebid el-Ensari: 'İlim nasıl bizden alınır ki? Biz Kur'an'ı okuduk ve Allah'a yemin olsun ki onu okumaya devam edeceğiz, çocuklarımıza ve kadınlarımıza da okutacağız!' diyerek şaşkınlığını ifade etti. Allah Rasûlü: 'Anan seni kaybetsin ey Ziyad! Ben de seni Medine'nin fakihlerinden sanırdım. İşte Tevrat ve İncil Yahudi ve Hristiyanların elinde, onlara ne faydası oluyor?' diyerek cevap verdi."

Evet, kaynakların elde olması kişilerin hak üzere olduğunu göstermez. Mühim olan onların doğru anlaşılmasıdır. Ehli kitap, âlimlerinin

1. 2/Bakara, 79-80

2. 3/Alî İmran, 78

3. 19/Meryem, 58-59

4. Muttefekun Aleyh

5. Muttefekun Aleyh

yorumunu çok yüceltti, öyle ki aslının önüne geçirdiler. Bu ümmet de Sünnetullah'ın gereği ve Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* haber vermesiyle benzer durumlarla karşılaşacaktır. Onun için 'doğru anlama metodu' geliştirmelidirler.

Bunun yanında Allah Rasûlü tafsilatlı olarak fitnelerin vuku bulacağını, hevanın insanlara hükmedeceğini, fırkalaşmaların olacağını, bunların biri dışında kalanların ateşte olacağını haber vermiştir.

"Yahudiler 71 fırkaya ayrıldı. Biri cennetteymiş ateştedir. Hristiyanlar 72 fırkaya ayrıldı. Yetmiş biri ateşte, biri cennettedir. Benim ümmetim 73 fırkaya ayrılacak. Yetmiş ikisi ateşte, biri cennettedir. 'Kimdir onlar ey Allah'ın Rasûlü?', 'Cemaattir'. " ⁶ buyurdu.

Tirmizi rivayetinde: "Benim ve ashabımın yolu üzere olduğudur." buyurdular.

"Benden sonra yaşayacak olanlarımız çokça ihtilaflar görecektir. Sizler benim sünnetim ve raşid halifelerimin sünneti üzere olunuz. Ona azı dışerinizle yapışın. Sonradan çıkan şeylerden sakının. Sonradan çıkan her şey bidat, her bidat sapıklıktır." ⁷

"Ben Kıyamet günü havuzun başında olacağım. İnsanlar bana doğru gelirken bazı insanlar alıkonacak. 'Ya Rabbi, benden ve benim ümmetimdendirler' diyeceğim, 'Sen onların senden sonra neler yaptıklarını bilmiyorsun' diyecek." ⁸

Başka bir rivayette: "Sen onların senden sonra ne yenilikler çıkardıklarını bilmiyorsun." denecek.

Burada çok önemli bir soru sorulmalıdır. Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* haber verdiği bu insanlar kimdir? Değiştirip bozdukları, ekleyip ifsad ettikleri ilk bakışta anlaşılan insanlar mıdır?

Asıl tehlike bu sorunun cevabındadır.

Huzeyfe *radiyallahu anhu* anlatıyor: " 'Ey Allah'ın Rasûlü; biz cahiliye ve şer içerisindeydik. Allah bize bu hayrı getirdi. Bu hayırdan sonra şer var



mıdır?' dedim, 'Evet' dedi, 'Peki o şerden sonra tekrar hayır var mıdır?', 'Evet içerisinde dehen/bulanıklık olan bir hayır vardır' dedi. 'Onun bulanıklığı nedir?', 'Benim yolum dışında yol edinenlerdir. Onların bazı şeylerini tanır bazısını inkar edersin (yani hem sünnet, hem de bidatler olur)', 'Bu hayırdan sonra tekrar şer olacak mı?' dedim. 'Evet. Cehennem kapılarında duran davetçiler olacaktır. Kim onlara icabet ederse içine atacaklar.', ben, 'Ey Allah'ın Rasûlü onları bize vasfet' dedim. 'Onlar bizim cildimizden ve dilimizle konuşan insanlardır...' " ⁹

Bizim dilimizle konuşan; yani dilinde bizim kaynaklarımız olan ve bizim cildimizden yani bize yabancı olmayan insanlar. Bunlar cehennem kapılarında durup; insanları davet edecekler.

Bu meseleler düşünüldüğünde 'selefin anlayışı' üzere anlamının gerekçesi anlaşılmış olur.

Kitabı ve Sünnet'i Allah ve Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* razı olduğu ve onay verdiği bir anlayışla anlamak, anlayışların çatıştığı zamanlarda vahiyle onaylanmış anlayışı hakim ve tayin etmek; bu noktadan yola çıkarak 'ölçü anlayış' arama faaliyetleri başlamıştır.

"(İslâm dinine girme hususunda) öne geçen ilk muhacirler ve ensar ile onlara ihsan üzere tabi olanlar var ya, işte Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara, içinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük kurtuluştur. " ¹⁰

Allah *subhanehu ve teâlâ* sadece sahabeden razı ol-

6. İbni Mace, Ebu Davud, Darimi

7. Ebu Davud, Tirmizi, İbni Mace

8. Muttefekun Aleyh

9. Buhari, Müslim

10. 9/Tevbe, 100

mamış, onlara "...ihsan üzere tabi olanlar..." dan da razı olmuştur. İhsan; İslamî bir kavramdır. İşini çok güzel yapmak, itkan olmaktır. Hadiste zikredildiği gibi: "Allah'ı görüyormuşçasına O'na kulluk etmek, O'nu göremese dahi Allah'ın insanı gördüğünü bilerek O'na kulluk etmek"tir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ayetle; sahabeden ve onlarla beraber olanlardan razı olduğunu beyan etmiştir. Onlardan razı olması onların dini doğru bir şekilde anlayıp, yaşadıklarının kanıtıdır.

"Eğer onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse doğru yolu bulmuş olurlar; dönerlerse mutlaka anlaşmazlık içine düşmüş olurlar. Onlara karşı Allah sana yeter. O iştiridir, bilendir." ¹¹

Bu ayette imana davet edilen ehli kitaba inançta ölçü gösteriliyor. Sahabe gibi iman ettikleri takdirde hidayet bulacakları ifade ediliyor. Ayetin metninde "...sizin iman ettiğiniz gibi..." 'misli' kelimesiyle ifade edilmiştir. Bu da birebir, aynı olmayı gerektirir.

"Yahudiler 71 fırkaya ayrıldı. Biri cennette yetmiş ateştedir. Hristiyanlar 72 fırkaya ayrıldı. Yetmiş biri ateşte, biri cennettedir. Benim ümmetim 73 fırkaya ayrılacak. Yetmiş ikisi ateşte, biri cennettedir. 'Kimdir onlar ey Allah'ın Rasûlü?', 'Cemaattir'. " ¹² buyurdu.

Tirmizi rivayetinde: "Benim ve ashabımın üzere olduğudur." buyurdular.

"Benden sonra yaşayacak olanlarınız çokça ihtilaflar görecektir. Sizler benim sünnetim ve raşid halifelerimin sünneti üzere olunuz. Ona azı dişlerinize yapışın. Sonradan çıkan şeylerden sakının. Sonradan çıkan her şey bidat, her bidat sapıklıktır." ¹³

Bu hadisler, ayetlerde zikredilen ihsan üzere ve misli misline tabi olmayı tekit ve beyan

ediyor. Ayrılık sahipleri, Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* nassıyla sapıklık ve ateş ehlidirler. Fırka-i Naciye, onun *sallallahu aleyhi ve sellem* ve ashabının yolu üzere olanlardır.

Ashaptan İbni Mesud *radıyallahu anhu*: "**Sizden bir yol izleyecek olanlar, ölmüş olanların yolunu izlesin(sahabeyi kast ediyor). Çünkü dirinin fitnesinden emin olunmaz. İşte bunlar Allah Rasûlü'nün ashabıdır. Onlar bu ümmetin en hayırlıları idi. Kalpleri en iyi, ilimleri en derin, gereksiz tekellüfleri olmayan insanlardı. Allah, onları nebisine arkadaş ve dinini nakledenler olarak seçti. Onların yolu ve ahlakıyla ahlaklanın. Onlar sırat-ı müstakim üzereydiler.**"

Bu sözde önemli noktalar vardır. Allah *subhanehu ve teâlâ* ashabı, Rasûlü'ne *sallallahu aleyhi ve sellem* arkadaş ve yoldaş seçmiştir.

Yine onları vahyin ve dinin pratik yaşanışını sonraki nesillere nakledecek emin insanlar kılmıştır. Bu, şeref olarak onlara yeter.

İşte selefilik diye herkesin bir şeyler söylediği insanlar, bu satırları menhec olarak benimseyenlerdir.

Çünkü; Allah insanların nefislerini temize çıkarmasını, tezkiye etmelerini yasaklamıştır. Bununla beraber ashabı, tezkiye etmiş, onlardan razı olmuş ve onları sonraki nesiller için Kur'an ayetleriyle ölçü kılmıştır.

İslam Tarihinde Selefiler

İslam tarihinin her döneminde selefilik özü temsil etmiştir. Fırkaların itikadî, amelî ve ahlakî olarak dine bir şeyler eklediği her yerde, özü savunan alimler olmuştur. Bazen Ehli Hadis, kimi zaman Ehli Sünnet, kimi yerde Fırka-ı Naciye diye isimlenmişlerdir. Bu isimler yukarıda kaydettiğimiz hadislerden alınmıştır. Her biri öze bağlı olup, sonradan çıkanlara karşı olduklarını ifade etmek için kullanılmıştır.

Çoğu fırkanın kullandığı isimler dahi; onların şahıslara ve belli fikirlere aidiyetlerini göstermektedir. Oysa selefilerin kullandıkları tüm isimler Allah Rasûlü'ne, Sünnet'e, ümmete veya

11. 2/Bakara, 137

12. İbni Mace, Ebu Davud, Darimi

13. Ebu Davud, Tirmizi, İbni Mace

hadiste övülen vasıflara bağlılıklarını simgeler.

Mutezile; isim olarak onların ayrılışını simgeler.

Şia; sair halifelere karşı Ali'yi *radiyallahu anhu* desteklediklerini simgeler.

Eşarilik; Ebu Hasan el-Eşari'ye *rahimehullah* bağlı olduklarını simgeler.

Maturidilik; Ebu Mansur el-Maturidi'ye *rahimehullah* bağlı olduklarını gösterir.

Cehmiyye; Cehm İbni Safvan'a nispeten kullanılmıştır.

'Selefiler' ise Kitap ve Sünnet'te övülen, ölçü olarak belirlenen sahabe ve onlara ihsan ilkesi üzere tabi olanları kapsayan selefi ismiyle anılmışlardır. Selef bir zaman diliminde yaşayan insanlar için kullanılmıştır. Selefî tanımı, o dönem insanın itikadi ve ameli sıfatlarıyla sıfatlanmış herkese itlak edilir.

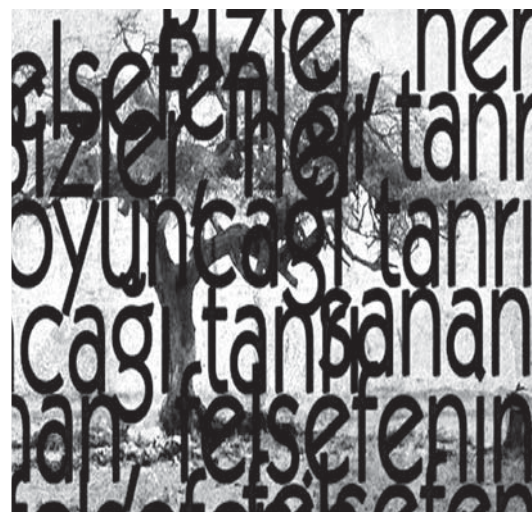
Selefilik her dönemde; itikadî ve amelî saptamalara karşın, asla dönüş ve öze yapışmanın adıdır. İstedikleri bundan başka bir şey değildir. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* razı olduğu anlayış ve amel üzere dini yaşamak... Bu anlamda birçok sapkın akımın karşısında durmuşlardır. Bunların tamamını bu yazıda zikretmek olanaksızdır. Yalnızca en belirgin ve sapkınlığın temeli olan akımlara değineceğiz.

1. Selefilik ve Kelam/Felsefe

Kelam ilmi işlediği konulardan ziyade, bu konularda neticeye ulaşma metoduyla selefin gündeminde olmuştur.

Sultan Me'mun döneminde Yunan felsefesi-ne ait kitaplar Arapça'ya terceme edildi. Aslında terceme hareketi, Emevi sultanlarından Yezid bin Halid döneminde de görüldü. Ancak sistemli bir şekilde başlaması ve ilim meclislerine sirayeti Abbasi Sultanı Me'mun döneminde olmuştur.

Selef, bu yeniliğe şiddetle karşı çıktı. Bugün olduğu gibi; bazıları basit bir kültür faaliyetine bu denli sert mukavemet edilmesini anlamamışlardı.



"Eğer onlar da sizin iman ettiğiniz gibi iman ederlerse doğru yolu bulmuş olurlar; dönerlerse mutlaka anlaşmazlık içine düşmüş olurlar. Onlara karşı Allah sana yeter. O işitendir, bilendir." (2/Bakara, 137)

Selefin itirazı birkaç yöndendi;

- Kullanılan terimler sahabe tarafından kullanılmamış istilahlardı. Şayet dinin anlaşılmasında gerekli olsa onlar kullanırdı.
- Terceme edilen kitaplar '*anlama metodu*' belirliyor, bu noktada kurallar koyuyordu. Oysa Allah *subhanehu ve teâlâ* kitabını bu kuralları gözeterek indirmedir.
- Allah Rasûlü her yönden tamamlanmış bir din bırakmış ve yeniliklere kapıyı kapamıştı. Yenilik sahiplerinin lanetlenmiş, amellerinin reddolmuş, yollarının sapıklık olduğunu haber vermiştir.

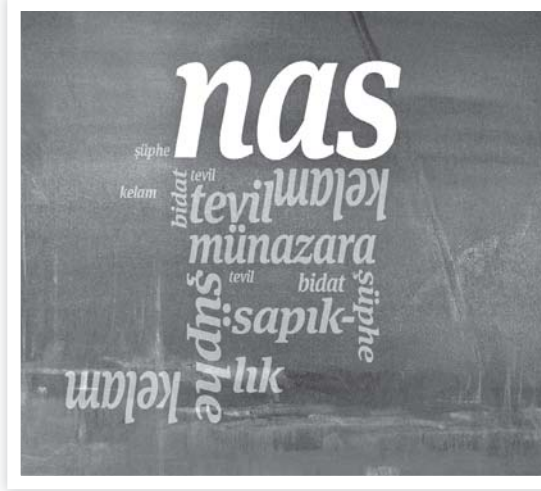
Nuh el-Cami: '*Ebu Hanife'ye sordum. 'İnsanların konuştuğu cevher, a'raz hakkında ne dersin ey imam?', 'Bunlar felsefecilerin sözleridir. Sen selefin yoluna ve eserlere (rivayet) tabi ol. Tüm yeniliklerden sakın. Çünkü yenilik bidattir.'*'¹⁴

İmam Şafii *rahimehullah*: '*Şayet kelam ilim olmuş olsa; sahabe ve tabiin ahkamda konuştukları gibi kelamda konuşurdu. Fakat kelam batıldır ve batılı götürür.'*

'Benim kelam ehli hakkında hükmüm; bineklere bindirilip, kırbaçlanarak halkın arasında dolaştırılmaları ve 'Kitabı, sünneti terk edip kelama dalanların akibeti budur', diye ilan edilmeleridir.'

'Kişinin şirk dışında Allah'la *subhanehu ve teâlâ* karşılaşacağı her şey, kelamla karşılaşmasın-

14. el-Fakih ve el-Mütefakkih



Vakıanın dayattığı kabuller karşısında nasları hiçe sayan, ayıplara haramlardan daha çok değer veren, şirki ve küfrü maslahat adı altında işleyenler bu yaklaşımın eseridir.



dan daha iyidir.' ¹⁵

İmam Ahmed *rahimehullah*: 'Kelamla iştigal eden felah bulmaz. Kelama bakıp da kalbinde şüphe ve bulanıklık olmayan bulamazsın.'

İbnu Abdulber *rahimehullah* (Cami 2/927-952) seleften birçok nakilde bulunur. Akabinde (1799. No'lu eser): 'Tüm beldelerin fıkıh ve eser alimleri icma ettiler ki; kelam ehli bidat ve sapıklık ehlidir. Onlar fakihler tabakasından sayılmazlar.'

Bir zümre ise: 'Sahabe döneminde münazara yapan kimse yoktu(!) Bu tip konulara ihtiyaç duymuyorlardı. Bizler İslam'a yeni giren ve meseleleri soran kavimlerle muhatap oluyoruz. Düşmanı olmayanın silahsız gezmesini, savaş meydanındaki adama delil getirmek doğru olmaz.' diyerek bu kitaplara ilgi duyuyordu. Ancak kulağa hoş gelen ve zahiri İslam'ın maslahatı gibi görünen bu iddialarda, görmezlikten geline ve görülmek istenmeyen bir nokta vardır. Sahabe Yahudi ve Hristiyan gibi ehli kitapla muhatap olmuş, edebiyat toplumu olan müşrikleri yıllarca İslam'a davet etmişti. Bundan daha dikkat çekici olan 'şu şu milletleri dine davet ve şüphelerini izale etmek için kelam/felsefe şarttır' dedikleri bölgeleri sahabe fethetmişti. Ancak hiçbir şartta kitap ve sünnet dışında bir şeye ihtiyaç duymamışlardı.

Bu iddialara sahip olanlar şüpheleri izale etmek bir yana; kendileri şüphe ehli oldular. Ulaştıkları neticeler tüyler ürperticidir. Nasıl olmasın ki? Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* İslam olmadıkları takdirde nefes alma hakkı tanımadığı, necisler dediği, hayvandan daha aşağıdırlar diyerek aşağıladığı insanların aklı ve metotlarıyla Allah'ın kalamını anlamaya çalıştılar.

Ulaştıkları neticelerden en meşhur olanlarından bazı örnekler vereceğim. Böylece sefin derin ilmi, feraseti anlaşılabilir olsun

Cuveyni *rahimehullah*: 'Zahiri teville açık olan nasların, akliyatda delil alınması uygun değildir.'

'Akli deliller kişinin içini rahatlatır ve yüreğinde genişliğe sebep olur. Sem'i naslar (kitap-sün-

15. Nakiller: El-Cami Beyanul İlmi ve Fadlihi

net) doğru olsa da; akli delillerin oluşturduğu rahatlık onlarda bulunmaz.'

'Akaidin usulü üçtür. Sadece akılla bilinip nassa ihtiyacı olmayanlar. Sadece nasla bilinip, akla ihtiyacı olmayanlar. Hem akıl hem de nasla bilinecek olanlar. Ancak; nasla sabit olan akla muhalif ise reddedilir. Çünkü şeriat akla muhalefet etmez.'

İmam Gazali rahimehullah; 'Mantık ilmini kuşatmayan ilmine güven olmaz.'

Fahraddin er-Razi rahimehullah; 'Bil ki: Katiyet ifade eden akli deliller ile bir şey sabit olur da, şer'i delillerin zahiri (Kur'an-sünnet) sabit olana muhalefet ederse, önümüzde dört yol oluşur:

1. 'Akli ve nakli beraber tasdik ederiz.' Bu imkansızdır. İki zıt aynı anda tasdik edilemez.
2. 'İkisini de iptal ederiz.' Bu da imkansızdır. İki zıttı aynı anda yalanlamış oluruz.
3. 'Nakli (kitap-sünnet) alır, akli reddederiz.' Bu imkansızdır. Çünkü biz akli delillerle Allah'ta, sıfatlarını, mucizelerin Peygamberin doğruluğuna delil oluşunu bilmeseydik; naklin doğruluğunu bilemezdik...
4. Yukarıdaki maddelerden sonra tek bir şey kalır. Akli olan delilleri alırız. Nakil olana ya sahih değildir deriz, ya da zahiri kastedilmemiştir.'

Başka bir yerde: 'Nakli deliller yakın ifade etmezler. Yakın/kesinlik ifade edebilmeleri için on şeyden emin olmak gerekir.

1. Lafızları rivayet edenlerin ma'sum olması.
2. İrabının sahih olması.
3. Tasrifinin sahih olması.
4. İştirak olmaması.
5. Mecaz olmaması.
6. Şahsa özel olmaması.

7. Zamana özel olmaması.
8. İdmar olmaması.
9. Takdim ve te'hir olmaması.
10. Akli bir delilin bulunmaması.'

Başka bir yerde meramını daha açık ifade ediyor: 'Bunların (on şart) herhangi bir nasta olmaması zandır. Zannî olan bir şeye dayanan zan olur. Bu sabit olursa nakli delillerin zannî olduğu anlaşılır. Akli deliller ise kat'idir. Ve zannî olan kat'i olanla çatışmaz.'

Amidi rahimehullah; 'Haşevilerin; 'İlme ve elde edilemek istenilen gayeye ancak kitap ve sünnetle ulaşılır', sözü batıldır. Biz nakli delillerin gelmemiş olduğunu varsaysak; Allah'ın varlığı, alemin sonradan meydana geldiğini, cevher ve a'razla ilgili hükümleri nakli delillerden önce de biliyorduk.'

Bu görüşler felsefe/kelam kitaplarıyla 'kültür faaliyeti' adı altında uğraşmanın neticesiydi. Allah'ın yaşam hakkı tanımadığı necis filozofların akli önermeleri, Allah'ın kitabının ve Rasûlünün Sünnet'i üzerinde ölçü ve hakim olmuştur.

Günümüzde naslara karşı yaşanan lakaytlığın temelinde bu yaklaşım vardır. Akli önermelerini naslara takdim edenlerin bu görüşleri, itikat diye ilim talebelerine okutuldu. Naslara yukarıda resmedilen pencereden bakan birinin nefsinin vakıaya, çıkarları ve menfaatleri çıkıştığına nasıl yaklaşacağını düşünebiliyor musunuz?

Vakıanın dayattığı kabuller karşısında nasları hiçe sayan, ayıplara haramlardan daha çok değer veren, şirki ve küfrü maslahat adı altında işleyenler bu yaklaşımın eseridir.

Selef alimlerinin itirazlarını aşırılık, tutuculuk veya dar görüşlülük olarak algılayanlar acaba naslara yaklaşımlarının bu neticeleri doğuracağını tahmin edebilirler miydi?

16. Bu komedinin neticesi: Akaidin usulü tektir. O da akıldır. Ona uyduğu takdirde alınıp, uymadığında reddedilen şeyi kısımlar arasında saymak ne anlam ifade eder!

17. Sahabe ve tabiine nasıl güveneceğiz?

18. Nakiller için: Menhec Es-selef ve mütekellimin 1/119-130; Makalat'ul Cehm bin Safvan; Eseruha Fil Firek 1/180-187... Bu imamların birçoğundan bu görüşlerinden tevbe ettikleri naklolumuştur. Rabbim tevbelarını kabul etsin. İslam'a ve Müslümanlara yaptıkları hizmetlerle mukafatlandırınsın.

Selef öze yapışmıştı. Bu dini en iyi bilen Rasûl'ün "Benim ve ashabımın" dediğine uymayan şeylere karşı çıkmışlardı. Günümüzde uydurdukları indi menheclere Müslümanları davet edenleri görüyoruz. Bunların Muhammedî nuru taşımadığı kendilerine hatırlatıldığında; uyarıları bağnazlık ve tutuculukla suçluyorlar. İşte suçlananlar herkesin haklarında bir şeyler söyledikleri ama tanımadıkları selefler oluyor.

2. Selefler ve Mistik Akımlar (Tasavvuf)

Nübüvvet menheci üzere kurulu raşid hilafet Ali'nin *radıyallahu anı* şahadetiyle son bulmuş, saltanat dönemi başlamıştı. İnsanlar dünyaya meylediyordu. Ahlakî çözümler baş göstermeye başlamıştı. Özellikle yeni İslam olan mıntikalarda, bu durum iyice hissedilir olmuştu.

Selef imamları insanları ahiret ehli olup, lezzetleri fani olan ve akabinde ebedî elemeler barındıran dünyadan yüz çevirmeye davet ediyorlardı. 'Züh'd' başlığı altında kitaplar te'lif edilmeye başlandı. Ahlak, tezekkiye, suluk, rakaik vb. isimler altında halkalar oluşturup insanlara nasihat ediyor, ilk neslin yaşantısını aktarıyorlardı.

Ahlakın temeli kalp amelleridir. Kalp amellerinden olan sevgi, korku, yönelme, boyun eğme vb. insana bırakılmamıştır. Çünkü bunların bir sınırı yoktur. Zahirî amel olarak yansıması kişiden kişiye göre değişebilir. Bu da amelde ayrılık ve ihtilafa sebep olur. Birinin sevgi anlayışıyla güzel gördüğü, bir diğerine çirkin; bir başkasının korku duygusuyla ta'zim kabul ettiği, diğerine göre saygısızlık olabilir.

Bu neticelerin vuku bulmaması için İslam fıkhi ve şeriat ilmi vardır. Ta ki insanların ameli yönleri ölçülü olsun. Allah Rasûlü net bir ifadeyle:

"Kim bizim yapmadığımız bir ameli yaparsa Allah katında o amel reddedilmiştir."¹⁹ diyerek bu noktayı muhkemleştirmiştir.

Kendi döneminde bu konuda hassas davranmış ve sahabelisini sadece kendisine uymaya irşad etmiştir.

Enes *radıyallahu anı* rivayet ediyor:

"Üç kişi Allah Rasûlü'nün evine geldiler. Onun ibadetini soruyorlardı. Onlara haber verilince sanki küçümsediler. 'Bizimle Allah Rasûlü aynı olamaz. Onun gelmiş geçmiş günahları affedilmiştir.' dediler. İçlerinden biri 'Geceleri sürekli namaz kılacağım'; içlerinden biri 'Ben sürekli oruç tutacağım'; içlerinden biri 'Kadınlardan uzaklaşacak, bir daha evlenmeyeceğim.' dedi. Allah Rasûlü geldi. 'Bunları siz mi söylediniz?' diye sordu. 'Allah'a yemin olsun ki ben Allah'tan en çok korkunuz ve takva ehli olunuzum. Buna rağmen bazen oruç tutar bazen tutmam. Bazen namaz kılar bazen uyurum. Kadınlarla da evlenirim.

Kim Sünnetim'den yüz çevirirse benden değildir.'"²⁰

Sahabe Allah'a olan sevgileri ve korkularıyla ameli bir program belirlediler. Amaçları Allah'a kulluktu. Günümüzde övülüp, Allah dostluğu ünvanıyla taltif edilecek bu sözler, Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* tarafından kınandı.

Selefin davet ettiği züh'd, şer'i kurallarla çevrili olup, insanların zevk ve vicdanına terkedilmemişti. Zamanla züh'd kısmına rağbetle beraber, Sünnet'e uygunluk kısmı terkedildi. Önce tasavvuf adıyla zuhur eden yeni söylemler, tarikat döneminin başlamasıyla içinden çıkılmaz bir hal aldı. Allah'ı gördüğünü iddia edenler, rüyasında Allah Rasûlü'nden emir ve görev alanlar, Allah Rasûlü'ne altı bin ayet vahyolmuşken kendisine onlarca cilt, on binlerce sayfa kitap yazdırılanlar...

Kaynakları farklı, anlayışları ayrı, ilim elde etme yolları uç, amelleri bambaşka taifeler türedi. Seleflik bu yapıların Allah Rasûlü döneminde olmadığını, yukarıda zikrettiğimiz hadis vb. rivayetlerle bu tip eğilimleri Allah Rasûlü'nün reddettiğini söyleyenlerdir.

19. Buhari, Müslim

20. Buhari

'Zahir avamın, kitap-sünnet havâsındır' diyenler,

Budistlerin yogasını 'rabita' diye ümmete dayatanlar,

Şeytanî rakslarına 'zikir' diyenler,

Her biri ayrı bir dine çağıran, her biri meşruiyetini Allah Rasûlü'nden rüya yoluyla aldığı söyleyen tarikatlar...

Kaynakları farklı, anlayışları ayrı, ilim elde etme yolları uç, amelleri bambaşka taifeler türü. Selefilik bu yapıların Allah Rasûlü döneminde olmadığını, yukarıda zikrettiğimiz hadis vb. rivayetlerle bu tip eğilimleri Allah Rasûlü'nün reddettiğini söyleyenlerdir. Hayır ve bereket öze dönüştedir.

Bunun özünde dinin kemale erdiği, Allah tarafından Rasûlü'nün eliyle tamamlandığı inancı vardır.

İmam Malik *rahimehullah*: 'Dinde bidat çıkarıp onu güzel gören kişiye: "Ben bugün size dininizi tamamladım."²¹ ayetini bildirerek, 'O gün din olmayan bugün de din olamaz.' diyor.'²²

Allah İmam'a rahmet etsin. Şayet Allah *sub-hanehu ve teâlâ* bu dini tamamlamış ve o haliyle razı olmuşsa, buna inanan birinin dine yeni bir şey eklemesi düşünülemez. Yenilikler çıkaranların önünde iki yol vardır: 'Ya bu yeniliğin dinden olmadığını, sonradan kendinin ve benzerlerinin uydurduğunu söyleyecektir; ya da bunlar dinde vardır ama Allah Rasûlü gizledi, risaleti tebliğ vazifesine ihanet etti' diyecektir.

Allah Rasûlü'ne 'sevgi' adı altında yapılan kandiller, kutsal gün ve geceler, sesli zikir merasimleri bu babtandır. Şayet bunlar güzel şeylerse neden Allah Rasûlü ümmetini irşad etmedi? Bunlar onun ahabına bıraktığı ve kemale ermiş dinde yoksa, insanlar neden yapıyor? Acaba Rasûl'ün Allah'ın şanını yeterince yücelttiğini kabul mü etmiyorlar yoksa bu yüceltmenin tam hakkını veremediğini mi düşünüyorlar? Onların Allah ve Rasûlü sevgisi adına yaptıklarını sahabe neden yapmadı? Allah Rasûlü'nü daha



mı az seviyorlardı?

Allah Rasûlü kendi yapmadığına meyledenlere: "Sünnetimden yüz çeviren benden değildir."²³ dedi. Kıyamette bu cümleyi işitmekten korkmuyorlar mı?

Selefilik, aslı ismen İslam'dan alınıp netice olarak Hint, Budist ve Hristiyan ruhbanlığının karışımı olan mistisizme karşıdır. Allah'a tevekkül, O'na kulluk, O'ndan yardım isteme, O'nun beraberliğiyle yaşama itikadına sahip Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* ümmetini kabirlere çaputlara, taş parçalarına kul yaptılar. Ameli olarak başlayan sapma insanları bu habis eşyaya kul kıldı.

Ölülerden medet uman, taş parçalarıyla korunduğuna inanan; muskalar, büyücülerden ve falcılardan şifa ve mutluluk arayanlarla dolu toplum.

Aklı (felsefe-kelam) ve vicdanî (tasavvuf) bu sapkınlıklar ümmeti İslam düşmanlarının başına üşüştüğü av haline geldi. Biri sahih düşünmeyi ve inancı, diğeri istikameti felç etti...

3. Selefilik ve Haçlı Seferleri

İslam âlemi askeri yönden iki yıkım yaşamıştır. Haçlı seferleri ve Moğol istilası...

ABD ve onun yanında batılı ülkelerin İslam âleminde maddi ve ekonomik varlıkları haçlı zihniyetinin devamıdır. Yüzyıldır devam eden işgal faaliyetlerini resmileştiren ve ilan eden Bush; işgalin haçlı seferi olduğunu diliyle ikrar etmiştir.

21. 5/Maide, 3

22. İtisam, İmam Şatibi.

23. Buhari

Allah'a hamd olsun ki tevhid ve cihadın bayrağını dalgalandıran selefiler ilk günden bu yana Ebu Riğal ve bel'amlarına karşı tutumlarını net bir şekilde ortaya koydular. Selefilik adı altında yaptıkları batı uşaklığını gün yüzüne çıkarmış oldular.

Yapılan işgalleri ve batının İslam dünyasındaki askerî varlığından neredeyse Müslümanları sorumlu tutanları anlamak çok zordur. Batıların operasyonlarını, Müslümanların askerî eylemlerine bağlayıp bundan sebep-sonuç ilişkisi çıkaranların, en basit ifadeyle Allah basiretlerini kör etmiştir. Taptıkları dünya hayatının bazı rahatlıklarının ellerinden kaçması ise bu meş'um yorumlarının asıl nedenidir.

Bu işgal Müslümanların kendisiyle eleştirildiği eylemlerden çok daha önce başlamıştır. Hatta köklerini asırlar öncesinde yapılan hacı seferi zihniyetinde aramak isabetli olandır.

Batı; sanayi, eğitim, moda, kültür, edebiyat, spor vb. faaliyetlerle atalarından aldıkları işgal vazifesini devam ettirdiler. İçerde onların ruhıyla beslenmiş, onlar gibi düşünen işbirlikçiler askerî olarak orada bulunmalarına gerek bırakmamıştı.

Dünya insanların uyanışa geçmesi, ıslah çalışmalarının ve örgütlü İslamî hareketlerin çoğalması ve en-nihayetinde yerel işbirlikçilerin asıl düşman olduğunu savunan Selefi-Cihadî hareketlerin başta Mısır olmak üzere tüm dünyada etkisini göstermesi, onları tekrar askerî işgal fikrine döndürdü.

Biliyorlardı ki; insanları sömürüp, batıya uşak kılan yerel tağutlar bu cemaatlerle baş edecek durumda değildir. Kendi toprağını ve halkını düşmanına peşkeş çekenlerin zorda kaldıklarında efendilerini satma ihtimali vardı. İslam beldelelerinde bizzat bulunarak bu süreci kontrol

etmek istediler. Ve yeni hacı seferleri başladı.

Gerek yerli gerek batılı işgalcilere karşı tevhid ve cihad bayrağını dalgalandıran, ümmetin gençlerini mücadeleye davet eden Selefi-Cihadî gruplardır.

Bu anlamda tek sorun modern Ebu Riğal; Suud devleti ve onun saltanat âlimleriydi. Ebu Riğal; Ebrehe ve ordusuna Kabe'ye yöneldiklerinde öncülük eden bedeviydi. Şahsi menfaatlerini önceleyip Allah'ın evini ve kendi insanını satmıştı. Suud ailesi ve bel'amlarının yaptıkları gibi. Kabirlerin şirkini görüp, sarayların şirkin-den gafil olan daha sonra batının ılımlı İslam projesine uyum adı altında 'cehalet özürdür' kal-kanıyla varlık sebepleri kabirlerden de vazgeçtiler. Son olarak Suud'un din işleri başkanı Şeyh Salih Âl-i Şeyh'i, Türkiye Diyanet İşleri başkanıyla kol kola gördük.

Allah'a hamd olsun ki tevhid ve cihadın bayrağını dalgalandıran selefiler, ilk günden bu yana Ebu Riğal ve bel'amlarına karşı tutumlarını net bir şekilde ortaya koydular. Selefilik adı altında yaptıkları batı uşaklığını gün yüzüne çıkarmış oldular. Allah *subhanehu ve teâlâ* selefin ismiyle kötülük işlenmesine rıza göstermedi. Bu hareketlerin sahada belirmesiyle Ebu Riğal ve taifesinin hakikati anlaşılmış oldu.

Bir dergi yazısının müsaade ettiği kadar selefilğin ne olduğunu ve neyle mücadele ettiğini izah etmeye çalıştık.

Herkesin haklarında bir şeyler söylediği, çoğunluğun sahih bilgi dayanaklarına sahip olmaması, sorunun temelini oluşturmaktadır.

Bu cahilane tutumun bir benzerini de Vahabi düşmanlığı şeklinde görüyoruz.

İddiaların temeli; **'Bir İngiliz ajanının itirafıdır.'** Değerlendirme ölçüsü bir ajanın **'İtiraf ediyorum'** dediği bilgilerdir. Kitabı neşreden şahsın eski bir T.C. askeri olduğunu da kaydedelim. Her dönem bir ajan çıkıp **'İtiraf ediyorum'** dese, bir camiayı kovalasa acaba nasıl bir tablo çıkar ortaya? Kendi camiaları için hiç kimsenin razı olmayacağı böylesi **'Örümcek yuvası'** kalitesinde iddiaları, tevhid ve cihad ehli için kabul etmek hangi ahlakla izah edilebilir? Dillerden

düşmeyen vahdet anlayışı, kardeşlik ahlakıyla mı?

Bazı kesimlerin değerlendirmelerinde aşırı kıskançlık ve kendinde olmayan hasletlerle tezahür problemini görüyoruz. Varlıklarını İslam düşmanlarının, İslam toprakları üzerindeki emellerine endekslemiş gruplar mevcut. Analiz ve yorum yapmayı, konuşup pankart kaldırmayı, işgale karşı sorumluluklarını yerine getirmek olarak görüyorlar.

Oysa onlar da bilir ki varlıklarını endeksledikleri İslam düşmanlarının onlardan haberleri dahi yok. Var olan mücadele yine batının raporları ve laik yazarların kitaplarıyla tanıyıp eleştirdikleri; selefler ve batı arasında geçiyor. Onların kuruyemiş ve taze çay eşliğinde yaptıkları analizler batının semtine dahi uğramıyor. Batı; onların bağnazlık ve tutuculuk, dar görüşlülük ve yüzeysellikte yaftaladıkları selefi kardeşlerine(!) yönelik çalışmalar yapıyor. Yöneticilerinin tabiriyle 'gazları alınmış' eylemlerini kimse umursamıyor. Galiba bu durum pek hoşlarına gitmiyor. Ve ulaşamadıkları ciğere 'pis' diyerek konumlarını muhafaza ediyor, etba'larını biraz daha oyalıyorlar.

Diyoruz ki,

İnsanoğlu nankör ve unutmandır. Şu an var olan hareketlilik ve başkaldırıyı görmeyip, görmek istemeyebilir. Unutabilir. Düne kadar Müslümanların hiçbir probleminde görünmeyenler, üç-beş pankartla sürecin aktörü pozlarını kabullenebilir. Nevzuhur aktivistlerin 'hikmet' adıyla korkaklık fıkıhı geliştirdikleri, sürecin pankart Mücahidlerinin batılı filmleri izlemek, entelektüel eserleri perçinlemekle meşgul oldukları günlerde, Allah'a ve O'nun yanındakilere gönülden bağlı yiğitler batının hiç olduğunu kanlarıyla ümmete gösterdiler. Dünyanın dört bir yanında ölmek pahasına, zindan ve hicret yolunu göze alarak cihad sancaklarını açtılar. Yerel diktatörlerin ve batılı efendilerinin korkuları kalplerden böyle silindi. Onları ilahlaştırıp, onlardan, Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* korkar gibi korkan halklar, onların hakikatini anlamış oldu. Evet, insanlar bunları unutabilir. Üç-beş pankart, birkaç seminerle komutan edasıyla açıklama yapanlara kanabilir. Ancak kimsenin ecrini zayi etmeyen ve kalplerin sahibi Allah'ı *subhanehu*

ve teâlâ unutmamak gerekir.

Başlığı, giriş ve gelişme bölümü yazılmış, sonuca dair tek harfin yazılmadığı bir süreci yaşıyoruz. Kimse başlığı tahmin edememiş, giriş ve gelişmeyi öngörmemişti. İnsanlar pankart cazibesi ve cafcacflı seminer sunumlarına aldanıp bazı şeyleri göremeyebilir. Tek gerçek: Allah'ın adaleti ve hiçbir çalışmayı zayi etmeyeceğidir. Akıbet muttakilerindir. ²⁴



24. Tevhidi ve cihadi selefiligi itikadi, ameli ve menheci olarak tanımak isteyenlere www.tawhed.ws adresini tavsiye ederiz. Binlerce kitap, makale ve fetva bulabilecekleri site; bu menhece sahip âlim ve cemaatlere ait tüm yayınların bulunabileceği bir kaynaktır.